

Viņš uzticas mums!

Elders Stenli G. Elis no Septiņdesmito kvoruma

Katrs no mums kādu dienu stāvēs Dieva priekšā un sniegs atskaiti par savu priesterības kalpošanu un atbildībām.

Pirms daudziem gadiem mēs ar māsu Elisu tikām aicināti prezidēt Brazīlijas Sao Paulo Ziemeļu misijā. Aicinājums nozīmēja, ka mēs būsim prom 3 gadus. Apsverot mūsu ģimenes un uzņēmuma situāciju, mēs tikām iedvesmoti labāk paturēt savas mājas un uzņēmumu Hjūstonā, nevis tos pārdot.

Kad mēs sākām veikt nepieciešamo pārkārtošanu, kļuva skaidrs, ka ir nepieciešams, lai mūsu advokāts sagatavo pilnvaras. Šis ir likumīgs dokuments, kurš dod kādam tiesības darīt jebko mūsu vārdā. Persona ar šo dokumentu var pārdot mūsu māju vai citus īpašumus, aizņemties naudu mūsu vārdā, iztērēt mūsu naudu vai pat pārdot mūsu uzņēmumu! Doma par to, lai piešķirtu kādam tik daudz varas un tiesības pār mūsu darījumiem, bija biedējoša.

Mēs nolēmām piešķirt pilnvaras personai, kurai mēs uzticējāmies, labam draugam un darījumu partnerim, kurš izmantoja šo varu un tiesības ļoti labi. Viņš izdarīja to, ko mēs būtu darījuši, ja mēs būtu palikuši.

Brāļi, padomājiet, ko Tas Kungs ir devis mums — pilnvaras un tiesības. Tiesības un pilnvaras rīkoties Viņa Vārdā visās lietās, kas attiecas uz Viņa darbu!

Ar šo priesterības spēku, un, kad tas nepieciešams, arī ar atļauju no tiem, kuriem ir atbilstošās atslēgas, mēs varam veikt pestīšanas priekšrakstus Viņa Vārdā: kristīt grēku piedošanai, konfirmēt un piešķirt Svēto Garu, piešķirt priesterību un ordinēt citus priesterības amatos un veikt tempļa priekšrakstus.

Viņa Vārdā mēs varam vadīt Viņa Baznīcu. Viņa Vārdā mēs varam svētīt, veikt mājskološanu un pat dziedināt slimos.

Cik daudz Tas Kungs uzticas mums! Padomājiet par to brāļi. Viņš uzticas mums!

Pirms mēs saņēmām priesterību, mēs jau bijām sagatavoti un pārbaudīti. Mēs bijām izrādījuši ticību Jēzum Kristum, nožēlojuši grēkus, kristīti un saņēmuši Svētā Gara dāvanu. Mūsu iegūtā pieredze, ar kuru mēs nācām un tikām ordinēti, ir dažāda. Bet dievišķo darbību norise bija tā pati. Par mums tika lūgts un ar mums izgāja interviju tie, kuri izmantoja savas priesterības atslēgas. Mēs tikām atbalstīti ar Baznīcas locekļu balsīm. Mūs ordinēja kāds, kuram bija pilnvaras un kurš bija pilnvarots.

Tas Kungs ir rūpīgs attiecībā uz Savu priesterību. Izmantot Viņa varu un pilnvaras ir svēta uzticēšanās.

Cik tas ir brīnišķīgi, ka mēs esam ieguvuši Dieva uzticību! Viņš uzticas jums! Viņš uzticas man!

Kad mēs saņemam priesterību, mēs to darām, noslēdzot derību. Derība ir abpusējs solījums. Viņš apsola svētīt mūs uz noteiktajiem nosacījumiem. Mēs apsolām izpildīt šos nosacījumus. Kad mēs darām tā, Tas Kungs vienmēr pilda Savu vārdu un dod mums svētību. Parasti Viņš dod mums vairāk kā norunāts. Viņš ir ļoti dāsns.

Kad mēs saņemam Melhisedeka priesterību, mēs saņemama priesterības „zvērestu un derību.” Mēs apsolām Tam Kungam divas lietas un Viņš apsola mums divas lietas. Mēs apsolām būt „uzticīgi, iegūstot šīs divas priesterības” un uzticīgi „vairot [mūsu] aicinājumus.” Viņš apsola, ka mēs būsīm „iesvētīti ar Garu.” Pēc tam, kad mēs esam uzticīgi visās lietās līdz galam, Viņš apsola, ka „[mums] tiks dots viss, kas ir Manam Tēvam” (M&D 84:33–41).

Dievs svēta Savus bērnus caur priesterības kalpošanu. Lai palīdzētu mums būt veiksmīgiem, uzticīgi veicot priesterības kalpošanu, Viņš dod mums norādījumus un brīdinājumus. Viņš to ir darījis Svētajos Rakstos un turpina vadīt mūs caur mūsu vadītājiem un caur Svētā Gara pamudinājumiem.

Svētajos Rakstos ir ietverts daudz Rakstu vietu, kurās ir norādīts virziens un brīdinājums priesterības nesējiem. Viens no labākajiem ir Mācības un Derību 121. nodaļa. Šajos dažos pantos Tas Kungs māca mums, ka priesterība var tikt izmantota vienīgi taisnīgumā. Mums ir jāizturas pret citiem ar pārliecināšanu, pacietību, un maigumu. Viņš atgādina mums par žēlsirdības un tikumības svarīgumu, lai Svētais Gars varētu būt patstāvīgs sabiedrotais.

Šī nodaļa tāpat brīdina mūs par darbībām un izturēšanos, kas liks mums zaudēt mūsu priesterības spēku. Ja mēs „tiecamies pēc cilvēku goda,” mēģinām „apslēpt savus grēkus,” mēģinām „apmierināt savu lepību” vai „tukšo godkāri” vai meklējam iespēju „kontrolēt” citus, mēs zaudējam priesterības spēku (skat. 35–37. p.). No šī skatījuma mēs praktizētu viltus priesterību. Mēs būtu pametuši kalpošanu Dievam un būtu nodevuši sevi kalpošanā Sātanam.

Priesterības nesējiem būtu labi regulāri studēt Mācības un Derību 121. nodaļu. Viegli saprast, kādēļ mūsu mūsdienu pravieši ir uzsvēruši vajadzību saglabāt cienīgumu, un devuši mums bukletu *Jaunatnes morāles stiprināšanai* kā ceļvedi, lai mums palīdzētu.

Viens iemesls, kāpēc mums vajag saglabāt mūsu cienīgumu, ir tas, ka mēs nekad nezinām, kad mēs tiksīm aicināti izmantot priesterību.

Kad mūsu dēlam Metjū bija 5 gadi, viņš nokrita no mūsu kaimiņu baseina trampļīna dēļa pašas augšas. Viņš atsitās pret betona grīdu un cieta no galvaskausa lūzuma un smadzeņu satricinājuma. Viņu steidzīgi aizveda ar Life Flight helikopteri līdz Hjūstonas Medicīnas Centram, lai veiktu steidzamus glābšanas pasākumus. Man vajadzēja priesterības palīgu nekavējoties. Mūsu mājskolotājs un mūsu priesterības vadītājs abi bija cienīgi un gatavi tajā brīdī. Viņi palīdzēja iedot Metjū svētību, un viņam pilnībā izveseļojās.

Mums vajag būt gataviem jebkurā brīdī. Kā mēs sakām skautos: „Esi gatavs”

Protams, mēs vēlamies izvairīties no viltus priesterības. Bet Apustulis Pāvils brīdināja mūs par citām briesmām. Viņš brīdināja, ka šajās dienās būs tādi, kas „izrādīdami arēju svētbiņību, bet tās spēku noliedzdami.” (2. vēst. Timotejam 3:5)

Kā mēs kā priesterības nesēji varam izrādīt svētbiņību, bet tās spēku noliegt? Vai varētu būt tā, ka mums ir priesterības spēks, bet mēs to neizmantojam. Vai apciemojam ģimenes, tā vietā, lai tur veiktu mājskološanu? Lūdzam par kādu kādā priekšrakstā vai ordinēšanā tā vietā, lai to svētītu? Veicam Tā Kunga darbu vislabākajā veidā, kādu mēs zinām, iepriekš nelūdzot, lai zinātu un darītu Viņa gribu Viņa veidā?

Atcerieties Tā Kunga padomu mums, ko Viņš deva caur Nefiju, lai mēs „...nedarītu nevienu darbu Tam Kungam, ja vispirms [neesam] lūguši ...” (2 Nefija 32:9).

Pirms daudziem gadiem es tiku aicināts kalpot kā padomnieks Hjūstonas Teksasas Ziemeļu staba prezidijā. Es studēju līdzību par talantiem. Jūs atceraties to stāstu. Cilvēks aizceļodams prom, nodeva savu mantu saviem kalpiem. Viens saņēma piecus talantus, cits divus un pēdējais saņēma vienu. Kad viņš atgriezās, viņš prasīja atskaiti.

Kalps, kas saņēma piecus un atnesa desmit tāpat kā tas, kurš saņēma divus un atnesa četrus, tika nosaukts par godīgo un uzticīgo kalpu. Bet tas, kas piesaistīja manu uzmanību, bija kalps, kurš saņēma vienu, parūpējās par to un atnesa to drošībā atpakaļ savam kungam. Es biju pārsteigts par saimnieka atbildi: „Tu blēdīgais un kūtrais kalps ... tāpēc ņemiet viņa talantu ... un nelietīgo kalpu izmetiet galējā tumsībā ...!” (Skat. Mateja 25:14–30.)

Tā šķiet barga reakcija pret to, kurš liekas cenšas rūpēties par to, kas viņam tika dots. Taču Gars mācīja man šo patiesību — Tas Kungs sagaida izmaiņas. Es zināju tajā brīdī, ka katrs no mums kādu dienu stāvēs Dieva priekšā un sniegs atskaiti par savu priesterības kalpošanu un atbildībām. Vai mēs panācām izmaiņas? Manā gadījumā, vai Hjūstonas Teksasas Ziemeļu stabs kļuva labāks tad, kad es tiku atbrīvots, pirms es tiku aicināts?

Paldies, ka Tas Kungs māca mūs, kā būt produktīvākiem, kā panākt izmaiņas. „Kas manī paliek, un Es viņā, tas nes daudz augļu ...” (Jāņa 15:5) Ja mēs izmantosim Viņa priesterību Viņa dotajā veidā, sekojot tiem norādījumiem, ko saņemam no Viņa kalpiem un Viņa Gara, mēs būsīm godīgie un uzticīgie kalpi!

Mani dārgie priesterības brāļi, Kungs Jēzus Kristus, mūsu Pestītājs un Glābējs ir dzīvs! Viņš pazīst mūs un Viņš mīl mūs. Viņš uzticējās mums, dodot Savu priesterības spēku un pilnvaras. Es esmu šīs patiesības liecinieks. Mana lūgšana ir, lai mēs izmantotu Viņa spēku un pilnvaras, lai darītu Viņa gribu Viņa veidā.

Tā kā mēs dzirdēsim prezidenta Hinklija, prezidenta Monsona un prezidenta Fausta runas, es sniedzu savu personīgo liecību, ka katrs no viņiem ir pravietis, gaišreģis un atklājējs. Es ļoti vēlos dzirdēt viņu padomus. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.